

Երևան, 12 Փետրվար, 2018

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասպութիւն Հօր Յիսուս, կուր ինձ իմասպութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ՀԱՅԱՍՏՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՕՐԻՆՔԻՆ

Երիտասարդ մը ինչո՞վ կրնայ ինքինք մաքուր պահել,
եթէ ոչ՝ քու խօսիերդ գործադրելով:
Ամրող սրտով կ'ուզեմ քեզի հնազանդիլ.
մի՛ ձգեր որ պատուիրաններէդ խոտորիմ:
Խօսիդ սրտիս մէջ պահեցի,
որպէսզի չըլլայ որ քեզի դէմ մեղանչես:
Օրհնեալ ես դուն, Տէր,
սորվեցուր ինձի քու կանոններդ:
Շրթնունքներս անդադար պիտի կրկնեն
բերնէդ դուրս եկած ամեն մէկ վճիռ:
Հանոյք կ'առնեմ պատուիրաններդ կատարելէն,
բոլոր տեսակի հասրտութիւններէն աւելի:
Հրահանգներդ են մտածումիս առանցքը,
ուսուցումներդ՝ ուշադրութեանս առարկան:
Կանոններդ են ինձի հանոյք տուողը,
եւ խօսիերդ բնաւ պիտի չմոռնամ:

ՀԱՐԱԿԱՆ - ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Վմենասուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Վստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աշ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի զնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յաննել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՝ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԱՆ ՆԻԹԸ

ՀՀ

ՊԵՏՐՈՍ ԱՌԱՋԵԱԼԻ ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ՆՎԱՐԱԿԵՆ

2:10-22

ՍՈՒՏ ՈՒԽՈՒՑԱՆՈՂՆԵՐԻՆ ԶԳՈՒՇԱՍԱՌ (2:10-22)

Շարունակելով մեր նիւթը, Պետրոս Առաքեալ յսդակ, մէկին եւ խսդութեամբ կ'անդրադառնայ այս հարցին, զգուշացնելով իր հաւաքացեալները սուր ու մոլար վարդապեպութիւններէ: Եթէ ուզենք հարց դալ պահ մը, թէ արդեօք ինչո՞ւ Պետրոս Առաքեալ այս ոճով, քիչ մը խիսդ, կ'անդրադառնայ եւ կը ներկայացնէ այս հարցը, որովհետեւ պարփականութիւնն ու պարփառութիւնը ունի որպէս հովի հովուելու Քրիստոսի հօվքը: Պահ մը երեւակայենք, ինչպիսի՞ ոճ ու ծեր պիտի որդեգրէր հովի մը երբ դեսնէր թէ ինչպէս զայլեր կու զան յափշրակելու իր զառները կամ ոչխարները: Մեղմութեամբ, կամ խսդութեամբ: Եւ կամ, մենք որպէս ծնողներ, երբ դեսնենք, որ մեր զաւակները մոլար ու սխալ ճամբաններով կ'երթան, ականջ դալով մոլորեցուցիչ, կործանիչ խօսքերու, հեփեւելով սխալ ճամբաններու, ինչպիսի՞ ոճ պիտի օգտագործէինք: Որքան առաւել եւս, Պետրոս Առաքեալ, որպէս հոգիններու հովի, որուն պարփականութիւն պրուեցաւ նոյնինքն ճշմարիք ու Միակ Հովիւն՝ Քրիստոսէն հովուելու, արածելու Իր հօվքը, եւ հեռու վանելու այն զայլերը, որոնք այդ հօվին շուրջ կը դառնան յափշրակելու, կործաննելու Քրիստոսի փոքրիկ հօվքը:

Ահա այս հավուածով Պետրոս Առաքեալ կը նկարագրէ թէ ինչպիսիք են այս սուր ու մոլար ուսուցիչները.

1. Ասպուծոյ փերութիւնը արհամարող:
2. Ինքնահաւան, յանդուգն:
3. Չեն վախնար հոգեղին փառաւոր էակները անարգելէ:
4. Անոնք իրենց չհասկցած բաները կ'անարգեն:
5. Անոնք կը նմանին ամբան անաստներու, որոնք միայն իրենց կիրքերով ու ցանկութիւններով կ'առաջնորդուին, մինչ իրենց հոգին ու միգքը ապականած է:
6. Հաճոյք կ'առնեն իրենց զեղիս ցանկութիւնները կապարելէ:
7. Հաւաքացեալներու հաւաքոյթի սեղանները կը պղծեն եւ կ'արագաւորեն իրենց խարեւայութիւններով:
8. Իրենց աչքերը շնացող կիներ միայն կը փնտուն եւ չեն յագենար մեղք գործել:
9. Տկար մարդիկ կը փնտուն խափելու համար:
10. Իրենց խելք ու միգքը դրամ դիզել է: Օրինակ՝ Բաղաամի նման:
11. Անոնք ցամքած աղբիւներ են, այսինքն՝ անոնց մէջ կենդանի ցուր չկայ, ինչպէս խոսդացած էր Քրիստոս. «Անոր սիրվէն կենսագու ցորի գերեր պիտի բոխին: Յիսուս ասիկա կ'ըսէր Սուրբ Հոգիին համար, որ իրեն հաւաքացողները պիտի ընդունէին» (Յովհ 7:38-39):
12. Անոնք հովերէն քշուող մշուշներ են: Չեն անձրեւեր: Առաւել եւս անոնք երկմիք են: Յափակութիւն ցունին:
13. Իմասդէ զուրկ մեծ-մեծ խօսքեր կը խօսին եւ մարմնական անառարկ ցանկութիւններ գրգռելով՝ կը մոլորենցեն:
14. Ազագութիւն կը խոսդանան, մինչ այդ իրենք գերի են կորուսդի փանող մոլութեանց:

Այսպիսիններուն համար Ասպուած խաւար աշխարհի յաւերժական աղջամուղը վերապահած է: Պետրոս Առաքեալ նաեւ կը յիշեցնէ եւ կը զգուշացնէ, ըսելով. «Անոնք որոնք մեր Տերն ու Փրկիչը՝ Յիսուս Քրիստոսը ճանչնալով՝ աշխարհի պղծութիւններէն անզամ մը հեռանալէ եփք վերսպին նոյն պղծութիւններուն մէջ կ'իյնան, անոնց վիճակը նախկինէն շաբ աւելի գէշ կ'ըլլայ: Աւելի լաւ կ'ըլլար՝ որ անոնք բնաւ ճանչցած ըլլային արդարութեան ճամբան, քան թէ ճանչնալէ եփք՝ հեռանային իրենց աւանդուած սուրբ պարուիրանէն» (20-21 հմբ): Այս հավուածը կը յիշեցնէ Քրիստոսի այն խօսքը, երբ խօսեցաւ չար ոգիին վերադարձին մասին. «Այդ մարդուն վերջը իր նախկին վիճակէն աւելի գէշ կ'ըլլայ» (Դուկ 11:24-26):

Ի վերջոյ, Պետրոս Առաքեալ մէջքերելով Առակաց գիրքէն, այս մարդիկը կը նմանցնէ «Ճունը իր փսխածին կը դառնայ» կամ՝ «Խոզը որքան ալ լուաս՝ փիղմին մէջ կը թաւալի» (Առակաց 26:11):

Հարցում: Այսօր կրնա՞նք այսպիսի ոճով ներկայանալ հանրութեան: Որքանո՞վ պարբասպենք այսպիսի բաներ եւս լսելու: Մարդիկ պիփի հանդուրժե՞ն: Յանկարծ, մարդիկ, մեզ լսողները, մեզ ինչպէ՞ս պիփի ընդունին կամ մեզ մերժեն: Որ մեկը աւելի լաւ է: Հոս ընդունուիլ, վերը մերժուիլ: Հոս մերժուիլ եւ վերը ընդունուիլ: Ուրեմն, ունի՞նք քաջութիւնը ըլլալու Աստուածաշնչական քրիստոնեայ, եւ կամ անուանի քրիստոնեաներ ենք: Ահա մարդարաւուր մեր դիմաց դրուած: Այս դիմացն չէ այսպիսի ոճով ներկայանալու այսօրուան ընկերութեան: Վելի դիմացն է խօսելու մեր ծրագիրներուն, մեր յաջութիւններուն մասին, քան Աստուածաշնչական ճշմարդութիւններու մասին: Մինչ այդ, մոլար ու սուր ուսուցիչները իրենց աշխարհանքը երք է որ կ'ընեն «օր-ցերեկով», առանց ամշնալու:

Բայց ի՞նչ պապահեցաւ: Ուրկէ՞ են այս մարդիկը: Պետքրոս Առաքեալ կ'ըսէ. «Ուղիղ ճամբան ձգելով՝ մոլորած են, հեփեւելով Քերի որդի Բաղաամի օրինակին, որ ուզեց անիրաւութեամբ դրամ շահիլ» (15 հմք): Անոր համար ալ, Պետքրոս Առաքեալ կը զգուշացնէր, ու այսօր ալ մեզմէ իւրաքանչիւրը կը զգուշացնէ, որպէսզի ուղիղ ճամբան ձգելով չմոլորինք: Այսպէս ալ իր նամակը պիփի աւարդէ ըսելով. «Ուսպի դուք, սիրելիներ, սկիզբէն այս բաները գիրքնալով՝ զգոյշ եղէք, որ ըլլայ թէ անբարոյ մարդոց մոլորութեան հեփեւիք եւ ձեր վսպահութիւնը կորսնցնէք: Այլ, մեր Տիրոց եւ փրկչին՝ Յիսուս Քրիստոսի շնորհքովն ու գիրքութեամբը ամեցէք» (3:17-18): Պետքրոս Առաքեալ Բաղդամի օրինակը կը բերէ (Թուոց 22:4-25), ինչ որ հեթանոսական, սեռային սանձարձակ երեւոյշներու փանելու հսրայէի ժողովուրդը, նոյնպէս ալ այս սուր ու մոլար ուսուցիչները նոյն երեւոյշին հեփեւելով կ'ուզեն մոլորեցնել, նաև իրենց դրամասիրութեան ցանկութեան հեփեւելով: Բայց Քրիստոս յսքակօրէն պիփի ըսէր Իր աշակերպներուն, երբ քարոզութեան պիփի որկէր զիրենք. «Երբ կ'երթաք, քարոզեցէք՝ թէ երկինիք արքայութիւնը մօվեցած է: Հիւանդները բժշկեցէք, բորովները մաքրեցէք, չար ոգիները հանեցէք: Զրի առիք, ձրի ալ վուէք: Ձեր զօրիներուն մէջ ոչ ոսկի, ոչ արծաթ եւ ոչ ալ պղինձ դրամ ունեցէք: Ճամբու համար ոչ պարկ առէք, ոչ աւելորդ հազուսդ, ոչ կօշիկ եւ ոչ գաւազան: Քանի աշխարհող արժանի է իր օրապահիկին» (Մատթ 10:7-10):